

3936552 PHIH/M : สาขาวิชา : สุขศาสตร์อุตสาหกรรมและความปลอดภัย ; วท.ม. (สุขศาสตร์-อุตสาหกรรมและความปลอดภัย)

คำสำคัญ : คลื่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อ / ความเมื่อยล้า / เก้าอี้เตี้ย / เก้าอี้นั่งกึ่งยืน

วัฒนา เอียวสวัสดิ์ : คลื่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อและความเมื่อยล้าของพนักงานจับเส้นบนมีนที่นั่งปฏิบัติงานบนเก้าอี้เตี้ยและเก้าอี้นั่งกึ่งยืน (ELECTROMYOGRAPHY AND SUBJECTIVE FATIGUE OF THAI VERMICELLI WORKERS DURING WORKING ON A LOW STOOL AND A SIT-STAND CHAIR.) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ดร.ณัลิกนชัย ชัยกิตติกรณ์, วท.บ., M.P.H., Dr.P.H., ประมุข โภศรี, วท.บ., วท.ม., วชิระ สิงหาดานทร์ ศศ.บ., น.บ., ศค.ม., 82 หน้า, ISBN 974-589-632-2

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเมื่อยล้าจากการนั่งทำงานจับเส้นบนมีนบนเก้าอี้เตี้ยและเก้าอี้นั่งกึ่งยืนนาน 90 นาที ด้วยค่า median frequency (MF) ของคลื่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อทุก 10 นาที และสอบถามความรู้สึกเมื่อยล้า ที่เวลา 10,30,60 และ 90 นาที เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลองในกลุ่มพนักงานจับเส้นบนมีน เพศหญิง อายุ 20-39 ปี ประสบการณ์การทำงานโดยเฉลี่ย 5 ปี น้ำหนัก และส่วนสูง โดยเฉลี่ย 53.6 กก. และ 158.8 ซม. ตามลำดับ ไม่เคยเจ็บป่วยด้วยโรคระบบกล้ามเนื้อและกระดูก จำนวน 10 คน

ผลการประเมินด้วยคลื่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อและความรู้สึกเมื่อยล้าพบว่า การนั่งทำงานบนเก้าอี้นั่งกึ่งยืนมีความเมื่อยล้ากล้ามเนื้อหลัง (creector spinac) น้อยกว่าการทำงานบนเก้าอี้เตี้ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\alpha=0.05$) ในขณะที่มีความเมื่อยล้ากล้ามเนื้อขา (gastrocnemius และ tibialis anterior) ไม่แตกต่างกัน ส่วนการประเมินระดับความรู้สึกเมื่อยล้าทั่วไปของร่างกายพบว่าผู้นั่งทำงานบนเก้าอี้นั่งกึ่งยืนมีความรู้สึกเมื่อยล้าน้อยกว่าการนั่งทำงานบนเก้าอี้เตี้ย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\alpha=0.05$) เมื่อพิจารณาจากปริมาณงานที่ทำได้พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ในขณะที่ทำงานโดยการนั่งกึ่งยืนมีความหมายมากกว่า

จึงมีความเป็นไปได้ในการนำเก้าอี้นั่งกึ่งยืนไปประยุกต์ใช้ในการจับเส้นบนมีน เพื่อแก้ไขปัญหาความเมื่อยล้ากล้ามเนื้อหลังของพนักงานจับเส้นบนมีน